

DOSSIER DE PREMSA

MALDÀ 1700 Del 30/10 al 27/11 de 2016. Diumenges a les 12.30h
Quart cicle de música antiga i xocolata.

TOT EL MATERIAL DELS ESPECTACLES

CONTACTE

Ester Cánovas. El Maldà
ester@elmalda.cat
TI 687741054 / 931647778
www.elmalda.cat

Del 30 d'octubre al 27 de novembre. Diumenges a les 12.30h.

Gènere: Música antiga / **Durada:** 70min.

Preu de les entrades: 14€ a taquilla; 12€ al web; **Concert + Itinerari 18€.**

Abonaments amb descompte! 8€ a partir del segon concert: www.elmalda.cat

Maldà 1700: Històries a través de la música

El Maldà es troba ubicat en una de les antigues estances del Palau Maldà. Aquest edifici, segons està documentat, va ser ja un focus cultural rellevant en la Barcelona del S. XVIII i començaments del XIX. Així, ho fa constar el conegut Baró de Maldà en el seu dietari 'Calaix de sastre'. Segons retrata ell mateix en el seu dietari, gran amant del teatre, ell i els seus amics organitzaven amb freqüència vetllades teatrals amb una gran assistència de públic. Assistia amb assiduitat als concerts de la ciutat i després en feia la crònica, i organitzava sessions musicals a casa. El seu va ser el primer piano forte que va arribar a la ciutat de Barcelona.

El cicle **Maldà 1700** torna un any més, en la seva quarta edició, amb la clara intenció de recuperar el fil històric de l'espai que representa El Maldà, **donant difusió a la realitat cultural de la Barcelona del S.XVIII** i permetent experimentar allò que els seus ciutadans podien gaudir amb petits **concerts de cambra acompanyats de la xocolatada**, tan popular en aquell moment.

Aquest any Els Pirates Teatre, gestors d'El Maldà i coordinadors del cicle, han volgut retre **homenatge a l'Albert Romani**, dedicant-li aquest cicle de Música Antiga, ja que ell fou una figura essencial, fortament lligada a tota la companyia i molt important dins el panorama musical català.

Dins el cicle hi trobarem un recorregut pels inicis del violoncel com a instrument solista, el paper

de les dones compositores entre els segles XVI i XVIII, dansa contemporània d'inspiració barroca, consorts de música anglesa i la moda de la sonata italiana arreu d'Europa.

DESCARREGA EL MATERIAL [AQUÍ](#)

Dg 30/11 a les 12,30h. *El violoncel abans de Bach*, Guillermo Turina.

Els cinc autors presents en aquest programa de violoncel, no només van suposar un pas importantíssim en la història de l'instrument. Res seria igual en la música, tal i com la coneixem, si no hagués estat per les seves obres. La música de Gabrielli és, amb tota probabilitat, la primera que es va escriure situant al violoncel com a protagonista i les composicions de Bach van consolidar la capacitat individual d'un instrument concebut principalment com a acompanyant. De la música que va escriure Galli només han arribat als nostres dies les seves *Sonatas para violoncello solo* i de Supriani cal destacar que va escriure el primer mètode que es coneix per aprendre a tocar el violoncel. Dall'Abaco, belga de família italiana, va ser un dels grans virtuoses del seu temps i va compondre més de cinquanta obres per a l'instrument. A ell devem, a més, la conservació d'un gran nombre de sonates de diversos autors que ell mateix va transcriure de la seva pròpia mà, custodiades avui dia a la British Library de Londres

Un viatge musical a través de l'evolució de la música gràcies a la capacitat dels diferents timbres del violoncel. Començant per la recerca melòdica i harmònica dels *Ricercare* de Domenico Gabrielli i les arcaïques estructures de les *Sonates* de Domenico Galli, creuarem les formes virtuosístiques de les *Toccatas* de Supriani i els *Capriccios* de Dall'Abaco per arribar finalment a les danses d'una de les monumentals *Suites* de Johann Sebastian Bach.

Guillermo Turina ha estat violoncel principal d'orquestrades com la Jove Orquestra Nacional d'Espanya, la Jove Orchestre Atlantique, la Nederlandse Orkest Ensemble Academie o l'European Union Baroque Orchestra, treballant amb mestres com Philippe Herreweghe, Marc Minkowski, Jordi Savall, Rachel Podger o Lars Ulrik Mortensen. Col·labora habitualment amb agrupacions nacionals i internacionals com Sphera Antiqua, Regina Ibèrica, Ensemble Nereydas, Temperament, impetus, Us Músics do Teixeiro o Vespres d'Arnadí. La seva activitat com a solista l'ha portat a tocar tant recitals de violoncel sol com concerts amb orquestra en diverses sales de concert d'Espanya, França, Bèlgica, Luxemburg i Alemanya. És membre fundador de l'agrupació Acadèmia de les Llums i membre dels grups ATRIUM ensemble, La Tempesta i Paperkite.

Maldà 1700

Dg 6/11 a les 12,30h. *Elegies and Joy*. Agatha 15.

Formació: **Aniol Botines** (veu), **Eulàlia Fantova** (veu), **Néstor Pindado** (veu), **Fernanda Sánchez** (veu), **Anna Casademunt** (viola de gamba), **Clara Cowley** (flauta de bec), **Marcel Leal** (flauta de bec), **Marc de la Linde** (viola de gamba) i **Joan Seguí** (orgue)

Amb aquest programa l'ensemble Agatha15 explora a través de la música anglesa del segle XVII els afectes associats a la vida i la mort, al voltant de la figura de Henry Purcell. Autors com Humfrey, Lawes, Locke, Ravenscroft i el mateix Purcell marquen l'estil propi del barroc anglès, abordant des de diferents perspectives la felicitat i l'efimeritat de la vida.

Integren la formació vocal i instrumental un conjunt poc usual de flautes de bec, violes de gamba, violone, orgue i quartet vocal; músics solistes professionals que han treballat amb els més destacats directors a nivell europeu i mundial, en una arriscada però interessant aposta sense direcció musical fixa.

El motor principal és la reestrena d'obres (algunes d'elles inèdites), amb una interpretació basada curosament en criteris historicistes; una visió que dóna lloc a programes de concert innovadors centrats en paral·lelismes d'època. La frescor i brillantor de les seves interpretacions fan d'Agatha15 un referent musical al nostre país.

Maldà 1700

Dg 13/11 a les 12,30h. *Creacions, Femmes*.

Formació: **Pavel Amilcar** (violí barroc), **Thor Jorgen** (viola de gamba), **Anna Romaní** (dansa barroca i contemporània), **Carine Valette Ayala** (escriptura)

Crear, donar existència.

La creació artística com a força universal de l'ésser humà. Sense fronteres. Ni de temps ni de lloc... Ni de gènere.

L'espectacle FEMMES descobreix la bellesa d'obres musicals compostes per dones arreu d'Europa entre els segles XVI i XVIII, una època en què ser dona compositora, ser creadora, era a priori menystingut, sovint marginat per la moral patriarcal i, en algunes ocasions, prohibit per les institucions polítiques i religioses.

L'escriptura i la dansa s'uneixen a aquesta música. Juntes, ofereixen al públic del segle XXI, actor del seu temps, estendre la seva mirada i apropiar-se de l'escolta d'aquestes obres compostes per dones plenes de llum i d'atreviment.

FEMMES posa en dansa i dona veu a una música poc coneguda i massa temps apartada de la història de l'Ésser Humà i les seves creacions.

Pavel Amilcar, violí barroc, ha enregistrat amb cases discogràfiques com *Alia Vox*, *Mirare*, *Vanitas* i *Harmonia Mundi*. Imparteix la classe de violí barroc en el Curs de Música de la Vallée de la Bresle, França i és membre fundador del grup *Divina Mysteria*.

Thor Jorgen, viola de gamba, és membre fundador de la *Viola da Gamba Society* d'Anglaterra. Ha interpretat nombrosos concerts i presentacions per Europa i Amèrica en catedrals, teatres i sales de concert, on ha demostrat el seu compromís i passió pels instruments antics d'arc, entre els quals ocupa un lloc especial la viola de gamba. Membre fundador del grup *Divina Mysteria*.

Anna Romaní és ballarina, coreògrafa i pedagoga contemporània, amb una debilitat especial pel barroc. Actualment, combina la finalització dels Estudis Superiors de Coreografia (*Institut del Teatre*) amb l'activitat professional a les companyies *L'Eventail*, *Ensemble Donaires* i *Cie. Outre Measure*, com a coreògrafa d'*Els Pirates Teatre*, i com a ballarina i creadora de múltiples produccions amb grups com *Forma Antiqua*, *Ensemble Santenay*, *Il Profondo*, *Mensa Sonora* o *La Sonorosa*. És membre fundadora de la companyia *Xuriach*.

Carine Valette escriu col·lecció poètica *Miroir sans Titre*, i realitza lectures acompanyades d'un violí barroc. Ara es dedica a la creació d'un projecte franco-espanyol on les dues llengües es conceben alhora. Participa en exposicions on les paraules són el centre dels objectes que crea. El 2015, col·labora amb el grup *Divina Mysteria* en la creació de l'espectacle *Mise en Abyme*.

Dg 20/11 a les 12,30h. *A day in 6 strings*. Lixsania Fernández i Esteban Mazer.

Formació: **Lixsania Fernández** (viola de gamba) i **Esteban Mazer** (clave)

Són sis les cordes que té la viola de gamba i 6 les parts en les que vam decidir dividir el dia. Música que viatja per diferents estils i països buscant unificar els diferents moments del dia a través de dos instruments que van de la mà: la viola de gamba i el clavicèmbal. Un repertori variat que abasta diversos segles de música passant pel renaixement espanyol, el barroc francès o la música del segle XX.

Lixsania Fernándex és fundadora de l'Ensemble "Recondita Armonia" a més, participa en nombrosos concerts oferts en festivals de països de tot el món, sota la direcció de noms tan prestigiosos com Shalev Ad-Ei, Rinaldo Alessandrini, Rio Terakado, Walter Reiter o Claudio Abbado. Col·labora amb ensembles com amb La Chimera (Eduardo Egüez), L'Arpeggiata (C. Pluhar), Le Concert des Nations (Jordi Savall), Capella Mediterranea (Leonardo Garcia Alarcón), Ars Longa (Teresa Pau), Orpheon Consort (José Vázquez), Il Galdellino, l'Orquestra Nacional d'Espanya, Ensemble Elyma (Gabriel Garrido), Le Tendre Amour o l'Orquestra Barroca de Sevilla.

Esteban Mazer resideix a Barcelona fa més d'una dècada, on participa en la creació de la Orquestra Barroca Barcelona Concertante i participa de diversos grups de cambra com ara l'Ensemble Recóndia Harmonia o l'Meridien Ensemble. Conjuntament amb la oboïsta Katy Elkin, crea l'ensemble Le Tendre Amour amb el qual realitza una intensa activitat musical presentant els seus projectes a França, Holanda, Croàcia, Bèlgica, Polònia, Àustria, Alemanya, Rússia, Hongria, Mèxic, Espanya, EUA, etc ..., i obtenint diversos premis per les seves actuacions.

Dg 27/11 a les 12,30h. *Sonate per flauto solo col basso continuo, sonates italianes a Europa, Diatessaron.*

Formació: **Jordi Argelaga** (flautes de bec), **Clara Hernández** (viola de gamba) i **Mireia Hernández** (clavicèmbal)

La música italiana del 1700 va aconseguir captivar compositors de tot Europa perquè reuneix la subtileza, l'expressivitat i l'esplendor concertant que agradaven tant al públic dels salons de Nàpols, de Londres, d'Hamburg com al de París. Itàlia estava de moda a tot arreu.

D'altra banda, al final del segle XVII la flauta de bec va sofrir una gran transformació, gràcies a la qual es va convertir en instrument solista: prou extensió, un so timbrat, fàcil, penetrant i càlid que permetia un fraseig dúctil, expressiu i virtuós alhora.

Francesco Barsanti i Francesco Mancini, flautistes italians tots dos, van tenir destins ben diferents. El primer va néixer a la Toscana però ben aviat es va traslladar a Londres per formar part de l'orquestra de G. F. Handel com a instrumentista de vent. Mancini, en canvi, no es va moure mai de Nàpols, on havia nascut.

Telemann i Handel, dos dels compositors més prolífics del seu temps, eren nascuts tots dos a Saxonia. L'un va passar gairebé tota la vida a Alemanya i Handel, després de voltar per mitja Europa es va establir definitivament a Anglaterra on encara avui es considera compositor nacional.

Malgrat que tenen procedències tan allunyades, tots ells van ser grans mestres de la sonata d'estil italià. Però aquestes peces van ser publicades en el seu temps no pas a Itàlia, sinó al nord d'Europa, a Londres, a Amsterdam i a Hamburg. Això sí, Handel va escriure la sonata que tocarem nosaltres en paper italià!

Aquests músics van formar Diatessaron l'any 1978, atrets pel gran moviment de recuperació de la música antiga, que des dels anys seixanta va capgirar la nostra visió de la història de la música occidental.

Al llarg d'aquest temps han actuat a Catalunya, a Andorra, a Espanya, a França, a Alemanya i a Holanda. El grup va fer enregistraments per a la ràdio, la televisió i un CD que va ser editat per EMI i reeditat per "la mà de Guido".

S'han destacat per la seva dedicació a la pedagogia i a la divulgació de la música barroca, tant a escoles com en centres cívics. Aquest interès els ha portat a actuar a moltíssims pobles i ciutats del país

També des de fa molts anys, tots tres són professors de L'Arc (EMM Can Ponsic), institució capdavantera de la renovació de l'educació musical a Catalunya.

Itinerari: La música del Baró de Maldà amb Musicològics

Tots els diumenges de novembre!

De la mà de Musicològics, tots els diumenges de novembre, oferim al públic la possibilitat de conèixer la realitat musical de la Barcelona del Baró de Maldà tot passejant pel barri Gòtic.

[Musicològics](#) és una empresa de **divulgació musical** arrelada a Barcelona que creuen en una música viva, oberta a tothom. Volen apropar-la, traient-la dels llibres i de les sales de concerts, descongelar-la i viure-la, ser-ne part. Ofereixen experiències culturals des de la música.

Homenatge a Albert Romaní

L'Albert Romaní va ser un intèrpret molt destacat en el camp dels instruments de teclat (piano, clavicèmbal i pianoforte) així com en la direcció coral, activitats que sempre va combinar amb la filologia i la literatura. Va dedicar gran part de la seva vida professional a la pedagogia musical, sempre vinculat a la història de l'Arc, actualment l'Escola Municipal de Música Can Ponsic. També va fer diverses adaptacions d'òperes i obres corals i instrumentals.

Era una veu autoritzada i crítica que va participar en projectes emblemàtics com el Festival de Música Antiga de Barcelona o la posada en marxa de l'Esmuc, per la qual va planificar de manera molt efectiva el desenvolupament del departament de Música Antiga.

Els Pirates Teatre, gestors del Maldà, hi van tenir un vincle familiar, personal i professional. L'Albert Romaní influencià sens dubte en l'educació musical d'alguns membres de pirates i en la manera de relacionar teatre i música de tota la companyia. És per això que sense cap dubte enguany el Maldà 1700 va dedicar a ell i a tot el que l'Albert els va ensenyar.